

KALÁSZ MÁRTON

Saru

Rónay György emlékének

*hajnalodik, nem másra ébredünk
mint a világ — régen őrcsizma, ma a Tárzusi
Megrögzött saruja, ezt kopogta mindvégig álma
sivatag-kövein fekiüdve, akár nem hiszem
hogy igazán most kiabálná valaki
arról a csizmáról tudúnk, persze, azt viselték
a tárzusit szentegyháza sem nagyon kedveli
mégis, a Szeretet himnusza, Luther „akár a kolomp”
úgy fordította azt a vitatott részt, nos, hogyan
válík a fül a később fal-menti sarokvasalásos
szégyellt lopódzásokból egyszerre e finom
derűs „pengő cimbalom”-hallássá, itt még neki csoda
Tárzusi, tudod-e, vesző sarud hányfélék szája közt
nyáladzódik el, szagot csak fogunk, minek feszülj*

NAGY GÁSPÁR

Ahogy érti

Rónay György emlékének

*Bizodalmam a KERT tapasztalatában
ahogy érti a múltó nyári délutánban
első búcsúzó leveleit —
s nem is az az óriás fa
de ösvénybe vésett zöldes árnya
vele rezdülve csodálja
mi minden megtörténhet itt
hol már lélek lengése
és testnek borzongása
valami csillagközi szélfuóással
hírnököl —
Bizodalmam a KERT tapasztalatában*